

ה"ט 2079/12/15 - אילן אמיר נגד ישראל שובל

בית משפט השלום בעפולה

ה"ט 2079-12-15 אמיר נ' שובל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת תמר נסים שי
מבקשים	אילן אמיר
נגד	
משיבים	ישראל שובל

החלטה

עניינו של ההליך בסכסוך מתמשך בין שכנים הגרים בקיבוץ מזרע, בגינו הגיש המבקש בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

ואלה טענות המבקש:

המשיב מפעיל מזה תקופה ארוכה נגרירה בביתו. העבודה שמבצע המשיב בנגריה גורמת למפגע רעש ולאבק, המפריעים לשכניו, ובכללם המבקש. המפגעים האמורים פוגעים, בין היתר, ביכולתו של המבקש, אשר עוסק בתחום בטיחות אש, לעבוד במשרדו שנמצא בביתו. שכני המשיב נמנעים מהגשת תלונות נגדו מתוך חשש לחייהם, מאחר שהמשיב איים לשרוף את ביתו של מי שיתלונן עליו.

המשיב מבצע את העבודה בנגרייה בביתו, אף שקיימת בקיבוץ "נגריית חובבים" הממוקמת באזור מרוחק מהבתים, שניתן לבצע בה עבודות אלה.

לאחר שהמבקש ביקש מהמשיב לסגור את הנגרייה, החל המשיב מאיים על המבקש כי ירצח אותו. המבקש נאלץ להסתובב עם אמצעי הגנה (גז מדמיע) פן יבקש המשיב לממש את איומיו.

עוד נטען כי, זמן קצר לאחר שמסר המבקש למשיב כי ידאג לסגירת הנגרייה, בוצע מעשה ונדליזם ברכבו כשנכתבו על צדיו מילות גנאי. המבקש טוען כי מי שביצע את המעשה היה המשיב, וזאת הוא מסיק בשים לב לסמיכות הזמנים בין חילופי הדברים בין הצדדים לבין מעשים אלה, ולשימוש בכינוי הגנאי בהם נוהג המשיב לכנות את המבקש, בכל פעם שאלה נפגשים בחניה ליד ביתו של המבקש.

בעקבות המעשים האמורים החל המבקש לקרוא למשיב "חולה נפש", וזה נהג במספר הזדמנויות להגיב בלימות ובאיומים ברצח כלפי המבקש. המשיב אף ניסה במספר הזדמנויות לחסום את דרכו של המבקש באמצעות הצבת הקלנועית שלו באופן שמסכן את חיי המבקש. רק לאחר שהמבקש פנה למנהל ועדת הבריאות בקיבוץ נפסקו מעשים אלו.

בגין המעשים הגיש המבקש תלונות למשטרת ישראל.

טענות המשיב:

לטענת המשיב, בינו לבין המבקש מתנהל סכסוך ארוך שנים, שהחל בעקבות החלפתו את המבקש בתפקידו במפעל הקיבוץ בניגוד לרצונו של המבקש. המשיב טוען, כי מאותו מועד מנסה המבקש בכל דרך אפשרית לפגוע במשיב.

המבקש מסוכסך עם חברים רבים בקיבוץ ונוהג להטריד בעלי תפקידים בקיבוץ, כפי שאף צוין בפרוטוקול ישיבה של הנהלת הקיבוץ מיום 7.10.15 (נספח א' לתצהיר המשיב), אשר גינתה התנהלותו זו.

המבקש נוהג להפיץ דברי שקר נגד המשיב ונגד אחרים, תוך נקיטת לשון בוטה ופוגענית. כך למשל, ביום 16.9.15 שלח המבקש למנהלת הקהילה הודעה בדוא"ל, בה כינה את המשיב "חולה נפש" ו"מופרע", ייחס לו ביצוע מעשים פליליים כלפיו, וטען כי תלויים ועומדים נגדו הליכים פליליים ואזרחיים בגין מעשים אלו, אף שידע שהדברים אינם נכונים.

הדברים האמורים אף פורסמו ע"י המבקש בלוח המודעות של הקיבוץ, תוך שהוא טוען כי המשיב הודה במעשים שהוא מייחס לו, ושהטיפול בתלונה שהגיש כנגדו הועבר לפרקליטות. כל זאת טוען, בידעו כי המשיב לא הודה בביצוע המעשים האמורים וכי התלונה במשטרה נגנזה. המבקש אף פרסם כי תיק נוסף שמתנהל נגד המשיב הועבר לפרקליטות, דבר שאינו נכון, שכן החקירה היחידה שהתנהלה נגדו הייתה בגין התלונה בעניין הנזק לרכבו של המבקש, וככל שהוגשו תלונות נוספות הרי שאלה נגנזו אף ללא חקירת המשיב.

במסגרת הפרסומים בלוח המודעות משתמש המבקש במילות גנאי פוגעניות כלפי המשיב, כגון "פושע", "משוגע", "חולה נפש ושקרן כרוני" וכדומה. אף בבקשתו זו משתמש המבקש במילים בוטות ופוגעניות כלפי המשיב. המבקש גם נוהג לפרסם בלוח המודעות פרסומים פוגעניים כנגד בני משפחתו של המשיב.

המבקש הינו מתלונן סדרתי כנגד שכניו, ותלונה שהגיש כנגד משפחת אלוני (שכניו) אף היא נגנזה. המבקש אף אינו מציין, כי ניתן נגדו צו הרחקה מביתו עקב תלונות שהוגשו נגדו ע"י גרושתו בגין אלימות, והתנדבותו במשטרה אף הופסקה ונשלל נשקו.

אשר לטענות בעניין עבודתו של המשיב בנגרייה, הרי מדובר בעבודה המבוצעת בהתנדבות מלאה לטובת קשישים השוהים במועדון הקשישים "סב-יום", השייך למועצה האזורית עמק יזרעאל. עיקר העבודה, למעט השלמת פריטים קטנים, מבוצעת בנגריית החובבים שבקיבוץ ולא בבית המשיב, תוך שימוש בכלי עבודה קטנים שכמעט ולא גורמים רעש.

אמנם, לעתים משתמש המשיב במקדחה ביתית או מקדחת עמוד, אולם לא מדובר בכלים הגורמים לרעש חזק, וממילא העבודה לא מתבצעת בשעות מנוחה.

המשיב מציין שאף שביתו מוקף בשכנים, אף אחד מהם, למעט המבקש, לא התלונן על רעש. להפך, שכניו משבחים את פועלו והתנדבותו.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי דברי הצדדים ודברי מנהלת הקהילה, נחה דעתי כי בדין הוגשה הבקשה. אנמק החלטתי.

כאמור, הצדדים הם שכנים המתגוררים בקיבוץ מזרע, ומזה תקופה ארוכה מתנהל ביניהם סכסוך שהלך והחריף. בפי המבקש שתי טענות עיקריות. האחת - מתייחסת לרעש טורדני שמייצר המשיב בנגרייה שהוא מקיים בביתו. השנייה - מתייחסת לאלומות מילולית אשר הגיעה כדי איומים ממש מצדו של המשיב, וכן לאלומות כלפי רכושו של המבקש - אותה פגיעה נטענת ברכב.

אדרש לטענות על פי סדרן.

לתמיכה בגרסתו כי המשיב מקים רעש טורדני ומייצר מפגעי אבק, הציג המבקש בפני בית המשפט סרטון שצולם באמצעות הטלפון הסלולרי, המראה (ובעיקר משמיע) כי המשיב מבצע עבודות נגרות תוך שימוש בכלי המעלה רעש ניכר.

כאמור, המשיב אינו מכחיש את ביצוע העבודות ואולם לדבריו, אלו אינן מקימות רעש רב, ומכל מקום אינן מבוצעות בשעות המנוחה.

מנהלת הקהילה אישרה בדבריה את דברי המשיב וחיצקה אותם. גם לדבריה מדובר בעבודות המבוצעות בהתנדבות, מרביתן בנגריית החובבים של המשק, וחלקן בבית בשעות המותרות לכך.

המבקש טען כי שכנים אחרים אף הם סובלים מהרעש אך חוששים להתלונן. לא מצאתי עיגון לטענה זו. ככל שהיה בה ממש, מצופה היה ממנהלת הקהילה שתידרש לדברים אלה. להיפך, מנהלת הקהילה ציינה כי אותה שכנה עליה דיבר המבקש, אינה חוששת מפני המשיב ואף ביקשה שלא להיות מעורבת בעניין.

בנסיבות העניין, ובשים לב לכך שרעש הברגה או קידוח לא יבוצע בשעות המנוחה, לא מצאתי כי יש ליתן צו כלשהו בעניין זה.

טענה אחרת של המבקש נוגעת לאלימות מילולית נטענת ואיומים ברצח, אשר החלו לאחר שהבהיר למשיב כי בדעתו להפסיק את העבודות המבוצעות על ידו בביתו. הדברים הגיעו עד כדי מעשי ונדליזם ברכבו של המבקש ואף חסימת הכביש בפניו. המבקש צירף תמונות של הרכב לאחר שנכתבו על צדיו מילות גנאי. לטענתו, סמיכות הזמנים בין מעשי החבלה ברכב לבין האיומים והאלימות המילולית מצד המשיב, והשימוש במילות גנאי הזהות לאלה שנכתבו על רכבו, מוכיחים כי המשיב הוא זה שביצע את מעשי החבלה ברכב.

אבהיר מיד ביחס לטענותיו אלה האחרונות, כי לא נמצא להן כל חיזוק בראיות ובמסמכים שהוגשו. כל שמצוי בידי המבקש הינן תמונות הנזק ותחושתו כי המשיב עומד מאחורי המעשה. אין באלה די כדי להסיק את המסקנה המבוקשת על ידי המבקש, וזאת חרף קיומו של סכסוך בין הצדדים. אציין, כי תלונה שהגיש המבקש למשטרת ישראל נסגרה ללא הגשת אישום, וככל שהתיק נפתח מחדש, צפוי העניין להיחקר שם. בהליך זה אין לי אלא לדחות את הטענה, משלא הוצגו לה כל ראיות.

בצד האמור יובהר, כי אף לא מצאתי תימוכין כלשהו לטענת המשיב בסיכומיו כי המבקש עצמו הוא שגרם את הנזק למכונית בניסיון להפליל את המשיב.

חרף האמור, דווקא נמצאו תימוכין לטענת המבקש בדבר חסימת דרכו על ידי המשיב, הן בתמונות שהוגשו על ידי המבקש והן בהודאתו של המשיב אודות עניין זה בפרוטוקול. לדברי המשיב, הוא לא השמיע איומים כלפי המבקש באותו מעמד אלא אך צעק לעברו שילך להתלונן עליו במשטרה. זאת, בגין העובדה שיום קודם לכן זומן לחקירה בגין הנזק לרכב. סבורני כי גם אם לא השמיע איומים מפורשים כנטען על ידי המבקש, די בעצם חסימת דרכו כדי להספיק לצורך ההליך שלפניי.

יובהר, כי חסימת המבקש על מנת שלא לאפשר לו מעבר בכביש הינה מעשה מסוכן ואלים כשלעצמו, הראוי לכל גנאי.

בצד האמור, אני מוצאת לנכון להוסיף כי קיימות עדויות מנגד, כי המבקש עצמו לא חסך את שבט לשונו מהמשיב, תוך שהוא משתמש בכינוי גנאי כלפיו ואף דואג לפרסמם על לוח המודעות של הקיבוץ. הדברים הוצגו לפניי ואף אושרו על ידי מנהלת הקהילה. יתרה מכך, מנהלת הקהילה ציינה כי המבקש בעצמו מחנה את רכבו בסמוך למכוניות כדי להפריע לאחרים לצאת או חונה על שתי חניות, ושכניו באים להתלונן כלפיו. עוד הוצג לפניי פרוטוקול ישיבת הנהלת הקיבוץ מיום 7.10.15 (נספח א' לתצהיר המשיב), ממנו עולה כי דווקא המבקש מטריד חברים ובעלי תפקידים, והתנהלותו גורמת לפגיעה קשה בחברים ובמרקם החברתי בקיבוץ. המשיב אף טרח והגיש עצומה החתומה בידי 60 חברי קיבוץ, במסגרתה הם קוראים למנהלת הקהילה לטפל בהתנהלותו של המבקש (מש/1).

בחקירתו אישר המבקש כי השתמש במילות גנאי כנגד המשיב בפרסומים השונים, בין בהודעות דוא"ל למנהלת הקהילה ובין במודעות השונות שפרסם בלוח המודעות, כי פרסם שמתנהלים הליכים אזרחיים ופליליים כנגד המשיב וכי המשיב הודה במעשים הפליליים שהמבקש מייחס לו, אף שהמידע שפרסם איננו מדויק.

אציין, כי אין באמור כדי להביע עמדה בשאלה האם יש בפרסומים האמורים משום לשון הרע, קביעה השמורה לערכאה

בפניה צפוי עניין זה להתברר. יחד עם זאת, יובהר כי סגנון של התבטאויות אלה הינו פוגעני ובוטה ואף הוא ראוי לגינוי.

עוד אציין, כי אני ערה לעובדה שהבקשה הוגשה לכל הפחות כחודשיים לאחר האירועים הנטענים. יחד עם זאת, בשים לב לעובדה כי מדובר בסכסוך שטרם בא על פתרונו, לא מצאתי לנכון מטעם זה בלבד, כי יש לדחות את הבקשה.

על יסוד כל האמור לעיל, אני מורה כי הצו שניתן יעמוד בתוקפו עד ליום 1.3.16 תוך שיהפוך מעת זו להדדי, בגדרו נאסר על הצדדים להטריד זה את זה, לאיים זה על זה או לפגוע זה בפרטיותו של זה.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ו, 31 ינואר 2016, בהעדר
הצדדים.